

Sygn. akt *IC 194/18 upr.*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w Wydziale I Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Kubiczek

Protokolant st. sekr. sądowy Karolina Bieniek

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2018 roku w Tomaszowie Maz.

przy udziale -----

na rozprawie

sprawy z powództwa- GetPro Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko- J. G.,

o zapłatę

orzeka:

1/ oddala powództwo,

2/ zasądza od powoda GetPro Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. na rzecz pozwanego J. G. kwotę 917,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

W e-pozwie z dnia 10 października 2017r. powód GetPro Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., zastąpiony przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanego J. G. kwoty 4.968,84 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania /k-3 odwrót do k-4/.

Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał do rozpoznania tutejszemu Sądowi /k-15 odwrót/ wobec wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w e-postępowaniu /k-6 do k-12/.

Pozwany J. G., zastąpiony przez radcę prawnego, nie uznała powództwa i wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania /k- 36 do k-38/.

W piśmie z dnia 12 marca 2018 roku pełnomocnik powoda cofnął pozew w zakresie żądania kwoty 577,21 złotych / na którą składały się koszty udzielenia pożyczki w kwocie 347,80 złotych oraz odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w wysokości 229,41 złotych/ (k-28 do k-29).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany zawarł z (...) S.A. z siedzibą w O. umowę pożyczki ratalnej nr (...), na podstawie której pożyczona została kwota 2.200,00 złotych. Płatna w 23 ratach miesięcznych poczynając od dnia 2 listopada 2016 roku do dnia 3 września 2018 roku. na koszt udzielenia pożyczki wynoszący kwotę 2.429,34 złotych składały się kwoty; 264,34 złotych tytułem

odsetek umownych, 350,00 złotych tytułem opłaty przygotowawczej, 550,00 złotych tytułem prowizji za udzielenie pożyczki oraz 1.265,00 złotych prowizji operacyjnej.

/dowód; okoliczności bezsporne między stronami k-28 odwrót/.

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 8 września 2017 roku pierwotny wierzyciel scedował swoją wierzytelność względem pozwanego na rzecz GetPro Niestandaryzowany S. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

/dowód; umowa przelewu wierzytelności k-31 do k-34/ .

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie, opiera się na dowodach z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową. Materiał ten wskazuje jedynie, że powód nabył wierzytelność wobec pozwanego od pierwotnego wierzyciela. Strona powodowa nie przedstawiła podstawowego dokumentu w sprawie, a mianowicie umowy pożyczki. Nie przedłożono dokumentu, z którego wynikałby fakt wypowiedzenia umowy pożyczki, wezwania pozwanego do zapłaty należności. Pełnomocnik strony powodowej w piśmie z dnia 17 kwietnia 2018 roku wskazał, że nieostała mu przekazana przez wierzyciela pierwotnego dokumentacja oraz informacja /k-45/.

Pełnomocnik pozwanego w trakcie procesu kwestionował zasadność żądania przez powoda kwot ubocznych, towarzyszących udzieleniu pożyczki /opłat przygotowawczych, opłat operacyjnych/, uznając je za niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa /art. 58 § 2 k.c. oraz art. 385^{1 do 3} k.c./. Wcześniej w sprzeciwie od nakazu zapłaty /k-7 odwrót/ podniósł, iż zaprzecza aby pozwanemu zostało doręczone wypowiedzenie umowy.

Powód ma rację w jednym – powołując wyrok z dnia 5 września 2001 roku, I CKN 379/00 Sądu Najwyższego /k-29/, że jako nabywca wierzytelności wszedł w uprawnienia ale i obowiązki pierwotnego wierzyciela. Konsekwencją owych obowiązków jest udowodnienie roszczenia, wykazanie że jest ono wymagalne /art. 6 k.c./.

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, że doszło do wypowiedzenia umowy pożyczki zawartej z pozwanym. A zatem w konsekwencji takiego stwierdzenia oraz przyjmując, że umowa obowiązywać miała do dnia 3 września 2018 roku, brak jest podstaw do przyjęcia, że roszczenie wynikające z przedmiotowej umowy jest wymagalne.

Dlatego też mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. przyjmując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy.